

Side ikke været Anledning til at foretage Videre i Sagen". De Betingelser, som saaledes opstilledes, var det aldeles umuligt for Omegnens Beboere at gaa ind paa. Nu have imidlertid disse, Beboerne af fire Sogne, ikke alene lidt et rent pekuniært Tab i 16 Aar, idet de ikke have haft nogen Station, men de have tillige, om ikke min Hukommelse ganske svigter mig, maattet udrede 2 Rigsdaler pr. Td. Harik. for at anlægge en Vej til Lundbye Station, en Vej, som forbinder Amtsviene fra Næstved til Bordingborg og fra Næstved til Bræsto. Beboerne have imidlertid aldeles ikke opgivet Haabet om en Gang at komme til deres Ret, og de ere blevne ved med at henvende sig paa de Steder, hvor de troede, der kunde udrettes Noget. Saaledes have de i Aar henvendt sig til Folkethinget med et Andragende om en Station ved Lou, og Finantsudvalget har enstemmig indstillet Andragendet til Bevilgelse. Ved Forhandlingen her udtalte den høitærede Indenrigsminister sig om Sagen, og han yttrede sig da bl. A. saaledes, at han fandt at maatte fastholde den gamle Praxis, og det udviklede han derhen, at Beboerne skulde betale $\frac{1}{5}$ af Omkostningerne og udlægge Grundene. Efter denne Motivering fra den høitærede Indenrigsministers Side vedtog Thinget ved Afstemningen enstemmig at henvise Andragendet til den høitærede Indenrigsministers Overveelse. Efter at man nu har bragt i Erfaring, at den høitærede Indenrigsminister var villig til at give Afslad paa den ene Femtedel — og jeg veed med Bestemthed, at Beboerne ere meget villige til at afgive Byggegrunde — har jeg, som er bedst lokaliseret der paa Egnen af de Herrer, der sidde her i Folkethinget, i Forbindelse med det ærede Medlem fra Bordingborg (Nøhr), der er Repræsentant for den Egn, hvor Stationen agtes opført, ikke kunnet undslaa os for at fremkomme med dette Forslag paany for at drive Sagen til den Yderlighed, den kan komme til, saaledes at den nu enten bliver gennemført eller slaaet ihjel. Efter Afstemningen her i Thinget sole Beboerne sig aldeles overbeviste om, at Sagen vil gaa igjennem, og da der paa Grund af en eller anden uheldig Manøvre, hvordan det nu er gaaet til, ikke foreligger noget Forslag enten fra den høitærede Minister eller fra Finantsudvalget, have vi følt os moralsk forpligtede til at stille dette lille Endringsforslag. Jeg finder mig ikke foranlediget til at sige noget Videre om denne Sag, og jeg tror ogsaa, at de Herrer ere temmelig godt befjendte med Sagen. Jeg skal nu blot paa Forslagsstillernes og egne Begne anbefale

dette lille uskyldige Endringsforslag til Thingets Bevillie, i Haab om, at den høitærede Minister vil gaa ind paa de Betingelser, som Forslaget indeholder.

Finantsministeren (Estrup): Da det Endringsforslag, jeg har stillet under Nr. 2, ikke er tiltraadt, hverken af Finantsudvalgets Flertal eller af dets Mindretal, har jeg naturligvis kun særdeles ringe Ud sigt til, at det skulde kunne vinde Flertal her i Thinget. Jeg forstod imidlertid den ærede Ordfører saaledes, at Udvalget vilde være villigt til senere — det vil altsaa sige i en kommende Samling — paany at tage et saadant Forslag under Overveelse, og jeg vil haabe, at Resultatet saa maa blive et bedre for Sagen. Forslaget som det er stillet, ligger jo kun paa 800 Kr.; men da det handler om en Renteestergivelse, som begjæres for fulde 5 Aar, gjælder det i Virkeligheden 8,000 Kr. Som Vilkaar for at opnaa denne Begunstigelse er der forlangt fra Regjeringens Side, at der skulde gives fri Kur eller fordris modereret Betaling for Behandlingen af uformuende Patienter. Vandkuranstalten er gaaet ind derpaa, og denne Estergivelse vil kun have en aarlig Værdi af omtrent 1,200 Kr. Det er altsaa klart nok, at af disse 8,000 Kr., som ere begjærede, ville omtrent de 6,000 Kr. komme fattige Vidende tilgode. Det forekommer mig, at det i høi Grad maa anbefale Forslaget. Det er kun med disse Par Bemærkninger jeg har villet anbefale Forslaget til velvillig Erindring hos dette Thing, dersom det ikke, mod min Forventning, skulde finde Flertal allerede denne Gang.

Marineministeren (N. Ravn): Det er blot ganske faa af de stillede Endringsforslag, jeg anser det for nødvendigt at udtale mig om. Der er for det Første Endringsforslaget Nr. 42 med det dertil af mig stillede Underændringsforslag Nr. 43. Nr. 42 er et Forslag, som ganske vist oprindelig er stillet af mig, idet det nemlig gik ud paa at bevilge en Ente en Understøttelse af 200 Kr. ogsaa for dette Aar, og paa Finantslovsforslaget var der et tilsvarende Forslag, men det blev imidlertid forkastet. Under disse Omstændigheder stillede jeg et Underændringsforslag, som gik ud paa, at man skulde give den paagjældende Ente istedetfor det tidligere foreslaede Beløb 200 Kr. et Beløb af 600 Kr. een Gang for alle, men det er det, Udvalget ikke har villet gaa ind paa, det har kun villet give en Understøttelse af 200 Kr. een Gang for alle. Jeg synes, at det er temmelig strengt, og at det egentlig ikke